

Sygn. akt II KS 18/22

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 27 października 2022 r.,
w sprawie A. W.
oskarżonej o czyn z art. 212 § 1 k.k.
skargi obrońcy oskarżonej
na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 16 maja 2022 r., sygn. akt X Ka 305/22
uchylający wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa
z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 18/19
na podstawie art. 539e §2 k.p.k.

postanowił:

- 1) oddalić skargę,**
- 2) kosztami postępowania skargowego obciążyć oskarżoną.**

UZASADNIENIE

A. W. została oskarżona o to, że dnia 19 kwietnia 2018 roku w W., działając jako członek zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [...] na corocznym zebraniu ww. Wspólnoty Mieszkaniowej użyła względem W. S. słów powszechnie uznanych za obelżywe, tj. nazwała go „szkodnikiem społecznym” oraz sugerowała i twierdziła, że jest w jakiś sposób powiązany z aparatem bezpieczeństwa PRL oraz zarzuciła mu dokonanie czynów niekorespondujących z rzeczywistością, tj. inwigilację nieokreślonej osoby, donosicielstwo do Straży Miejskiej, zamontowanie kamery i szykanowanie i nagrywanie ludzi, tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1

k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 18/19 Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa uniewinnił oskarżoną A. W. od popełnienia zarzuconego jej czynu. Na skutek apelacji oskarżyciela posiłkowego od ww. wyroku, wyrokiem z dnia 16 maja 2022 r., sygn. akt X Ka 305/22 Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Mokotowa do ponownego rozpoznania.

Skargę od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonej zarzucając rozstrzygnięciu rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie artykułu 437 § 2 k.p.k., polegające na uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, VIII Wydziału Karnego z dnia 26 stycznia 2022 roku, w sprawie o sygn. akt: VIII K 18/19 i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach sprawy taka przesłanka przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie zachodzi ze względu na przeprowadzenie przez Sąd I Instancji wszystkich dowodów zgłoszonych przez strony postępowania przed Sądem I Instancji, jak również mających znaczenie dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy i brak powodów, dla których wymagałyby one powtórzenia przeprowadzenia w sprawie. Podkreślić bowiem trzeba, iż konieczność powtórzenia wszystkich dowodów w sprawie niniejszej wynika, zdaniem Sądu Okręgowego w Warszawie, z faktu dopuszczenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny-Odwoławczy dowodu z rzekomego nagrania, które to rzekome nagranie nie może stanowić dowodu w sprawie niniejszej, a nadto nie wpływa na konieczność przeprowadzenia ponownie wszystkich dowodów przeprowadzonych przez Sąd I Instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadna, w związku z czym podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Toczące się

przed Sądem Najwyższym postępowanie wywołane wniesieniem skargi ma na celu jedynie stwierdzenie, czy uchylając wyrok sądu pierwszej instancji i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania, sąd odwoławczy kierował się podstawami wydania wyroku kasatoryjnego wskazanymi w art. 539a § 3 k.p.k. oraz czy takie rozstrzygnięcie było w konkretnej sprawie konieczne.

W ocenie Sądu Najwyższego, skarżący w żaden sposób nie wykazał trafności podniesionego zarzutu naruszenia przez sąd odwoławczy przepisu art. 437 § 2 k.p.k. Analiza pisemnych motywów orzeczenia Sądu odwoławczego pozwoliła poczynić ustalenia stojące w zdecydowanej opozycji do stanowiska zawartego w skardze obrońcy oskarżonej. W przedmiotowej sprawie wydanie wyroku kasatoryjnego nastąpiło z przyczyn określonych w art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k. z wyraźnym wskazaniem, że zachodziła konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości.

Sąd odwoławczy odniósł się do błędów w rozumowaniu i ocenie dowodów dokonanych przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa. Jak wynika z zaskarżonego skargą wyroku, Sąd Okręgowy uzasadniając swoją decyzję wskazał, że dowolność dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny wynika głównie z tego powodu, że nie obejmuje ona wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie doprowadziło do weryfikacji wyjaśnień oskarżonej, zeznań świadków i oskarżyciela prywatnego. Z uwagi na powyższe, Sąd I instancji nie mógł dojść do wniosków umożliwiających poczynienie właściwych ustaleń faktycznych.

Podkreślić należy, że Sąd odwoławczy uzupełnił materiał dowodowy w toku rozprawy apelacyjnej i po jego ocenie, jak i ocenie pozostałego materiału dowodowego, doszedł do wniosku, że powyższy brak należytej weryfikacji składnych w sprawie zeznań i wyjaśnień, w kontekście treści nagrania ujawnionego w toku rozprawy apelacyjnej, szczególnie mając na uwadze, że autentyczność nagrania jest kwestionowana przez obrońcę oskarżonej, skutkuje koniecznością przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

W konsekwencji uznać należało, że nie doszło do obrazy powołanych w skardze przepisów, wobec czego - nie znajdując również podstaw do orzekania poza granicami skargi - Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu (art. 539e § 2 k.p.k.).

[as]